

Ilma Melne, Galgauskas pamatskola, 9.kl.

* *

Kādā vēlā, putekļu pelēkā vakarā
kāds sauca manu vārdu...
Es atskatījos, bet saucēju
nekur neredzēju.
Tad dzirdēju vārdus - labsirdība...palīdzī...klusums...
Saucējs bija manī.
Tas nesa mani tuvāk pie sevis.
Un domāju es par savām īpašībām,
uzvedību, attieksmi...

* *

Pasaki vārdu - piedod –
tad kaut kas mainīsies...
Kaut kas mainīsies.
Tas aiznesīs tevi tuvāk pie sevis –
un tu visu sapratīsi.
Cik bieži tu saki šo vārdu - piedod?
Un - kāpēc?

Valters Lapsa, Galgauskas pamatskola, 9.kl.

* *

zini
lieta pie lietas nestāv
bet
lietus man prieku nes
kaut būtu liepa,
kurā uzkāpt
es spētu...
...krist lejā ir sāpīgi
kā šķirties...
esmu rudens liekulības pilns
un nezinu kāpēc
tevi saminot
man liesmas pie kājām
kā lai apdzēs
paturēt
to kas vēl palicis
un satvert
to kas jau bēg
lieta lietus liepa...un tu...

* *

vai tu atceries
vārdus tos?
tos sakot
es tuvojos tev
līdz blakus biju
tādi stipri vārdi
kā magnēts
bija starp mums
tāpēc es saku tev
tie bija vārdi
kas mūs tuvāk
pie sevis nesa
netici?
arī ja netici
tad nesaki
nē

* *

pie krastiem jūra norimst
es tevi cildinu
manas rokas ir bālas
akmens skan
jūra šalc
un miers ir visapkārt
es uzdzīvoju pār visām skaistajām sejām!
tev...
skatos uz tevi
un nevaru saprast
kas tevī slēpjas
esmu starp tiem
kuri meklē neprātīgi
ja man tiks dota laime
tev dāvināt ziedu
tad zini - es to darīšu
ja man tiks dota laime
pieskarties maigi tev
tad zini - es to darīšu
ja man tiks dota laime
tevi noskūpstīt
tad zini - es to darīšu
ja tā roze ir tik asa
kā lai samīļo to...
es jūtos tik vientuļš
tik vientuļš
nedaudz vientuļš
ka bieži sāp
man tika dota laime
dāvināt tev šo dziesmu
es piepildu savus sapņus
brūkošos

Arnita Medne, Galgauskas pamatskola, 9.kl.

* *

Man nevajag spārnus.
Ļauj man uz zemes būt,
sēdēt uz akmens
un tā sauli samīļot!
Es negribu lidot,
vēlos kājām iet -
lai pēdas zāli sajūt
un rasas tuvumu jūt.
Es vēlos vien tik,
cik slāpst mana sirds.

* *

Bērns sniedz roku pretim krāsai
un triepj to līdz rītausmai -
lai arī pelēkā krēslā sudrabs iemirdzas.
Bērns triepj to uz skumjām, sāpēm un asarām -
lai arī tajās sudrabs ieskanas.
Un bērns zina, kā pelēko padarīt skaistāku.

Ilze Šivca, Litenes pamatskola, 9.kl.

**

Šie vārdi izskan tik klusi,
šie vārdi izskan tik naivi...
Tomēr - tie nes tuvāk sev, tuvāk tev.
Tuvāk un tuvāk...
Klausoties sevī, dzirdu tevi.
Vārdi nes tuvāk un tuvāk.
Bet domas par tevi – tālāk un tālāk...
Uz nezināmu vietu mani un tevi.

Laura Markova, Galgauskas pamatskola, 9.kl.

Starp sapni un nomodu

Es vaicāju sev -
kas atrodas starp sapni
un nomodu?
Murgs, kas vajā mani,
miers, kas palicis pamests,
prieks, kas laužas caur sāpēm,
sāpes, kas neatļauj visu,
skaistums, kas patieso rada,
patiesība, kas patiesa ir,
klusums, kas ir it visā...

**

Dzīvība.
Dzīvība ir kā mirklis -
tikko sākusies, tūlīt jau beidzas...
Kādam tā nozīmē daudz,
bet vai dzīvība, aizejot, saprot,
cik kādam tā nozīmē daudz?
Paliek atmiņas -
tās ir skaistas, bet arī tik gaistošas...
Dzīvība ir kā asara ritoša pār vaigu -
lēni slīdot pār vaigu tā dzīvo,
nokrītot sasitas un mirst.
Dzīvība katram ir svarīga.
Tā ir jāsaudzē.
Nevajag darīt tai pāri.

Līva Černoglazova, Druvienas pamatskola, 9.kl.

**

Šonakt miegs kā izkaisīts,
Kā vējā izspārdīts.
Es nevaru, nevaru to salasīt,
Un atpakaļ miega maisā noguldīt.

Tas nerātnelis sāk savas vakara jundas,
Tā dāvinot man trīs bezmiega stundas.
Es vai traka kļūstu bez sapņiem!
Bet viņš, došoties uz siltākiem platuma grādiem.

Labi, ka paspēju to apturēt,
Sakot, ka tur tagad visi sāk emigrēt.
Bet, kad pulkstenis nosita trīs,
Miegs pats maisā ielēca visai drīz.

Sanda Ločmele, Siltāju pamatskola, 14 g.

Spēlētājs

Rokas slīd pāri stīgām,
pat nemanāmi aizskrien stundas
kopā ar tevi, tikai tevi!

 Klusi acis veras ciet.

 Pat neredzot stīgas, tu spēlē,
 jo kopā ar tevi neko nevajag.

Lēni nolaižas uzacis,
plakstiņi sastingst,
bet tu spēlē pat miegā.

Tu spēlē.

 Šajās stīgu spēlēs
 uzvarētājs ir viens,
 tas esi tu, - spēlētājs.

Rokas slīd pāri stīgām,
nemanāmi aizskrien laiks,
jo kopā ar tevi neko nevajag!

 Plakstiņi sastingst.

 Uzvarētājs ir viens,

 Un tu jau būsi mans spēlētājs!

Rūta Dārzniece, Siltāju pamatskola, 15 g.

Vārdi mūs aiznes tuvāk pie sevis!

Mēs visi gribētu krāsainā pasaulē dzīvot,
Kas vairāk prieku, ne naidu nes.
Krāsainus vārdus sadzirdēt,
Cik skaisti tie skan!

Izteiktu domu, gan labu, gan mīļu,
Tu ietērp krāsainās drānās,
Un tad tavi vārdi sāk virpuļot dejā
Kā mazas sniegpārslas sniegpukenī.

Tie nolaižas uz pleciem garāmgājējiem
Un izskan to ausīs kā skaista dziesma.
Kaut pasaulē būtu daudz krāsainu vārdu,
Kas nestu prieku katram no mums!

Līga Kalniņa, Litenes pamatskola, 9.kl.

**

Simtā asara pār vaigu rit.
Ārā tumst nakts.
Tu nenāc pie manis šovakar
tāpat kā citugad.
Mans prāts saka: aizmirsti!
Sirds čukst: atceries!
Tāpēc vairs nezinu, ko īsti gribētu.
Varbūt reiz vārdi būs,
kas mani pie tevis aiznesīs.

Aiga Kozule, Druvienas pamatskola, 8.kl.

Kluss vārds

Kluss vārds izskan
No manis...
Visi apklust.
Es saku, un tā tas ir...
Kluss vārds izskan,-
Daudzi to saprot,
Daudzi nē...
Tā citi sāk čukstēt.
Kluss vārds izskan...
Manī ieklausās daudzi,
Šis brīnumainais vārds ir
LATVIJA...

**

Saplēst sienas
Izlauzties!!!
Palikt viena nevēlos
Nepatīk man.

Vēlos būt kopā ar jums,
Bet jūs mani atgrūžat.
Palieku atkal viena,
Ierasta aina - 4 sienas

Apkārt klusums
Palieku rokas zem spilvena,
Liekas, jūs mani saucat klusumā,
Bet man tikai izliekas.
Palieku viena...

Ieva Znota, Druvienas pamatskola, 8. kl.

Iemāci man lidot

Iemāci man lidot,
tālu, tālu.

Lai varētu aizmirst
visu, kas bijis.

Lidot. Vēlos lidot,
un aizmirst bijušo,
lai piedzīvotu jauno.

Apstādini laiku,
lai nekas nepazustu.

Lidot, līdz naktij vēlai
un dienai agrai.

Iemāci piepildīt sapņus
un likt putniem dziedāt,
lai sirdij nebūtu skumji,
un vienmēr kāds būtu līdzās!

Ilze Ozola, Druvienas pamatskola, 8. kl.

Valoda

Valoda...

Tu esi kā sīks, bet stiprs pavediens,
kas saista latviešus kopā.

Valoda... Tu esi dzīva,
kamēr Tevī rit mūsu asinis.

Valoda...

Tevi mums neviens nevar atņemt,
tikai mēs paši pazaudēt!

Valoda...

Viens vienīgs vārds,
Bet tik nozīmīgs
man, tev, mums!

Kintija Kundrate, Rēveļu pamatskola, 8. kl.

Latviešu valoda

Liela un varena

Arī cildena

Tā mūsu

Valoda

Ilgi lolota

Elpā izteikta

Šodien dzirdēta

Uz mūžiem mantota

Vienreiz pateikta

Allaž neaizmirstama

Labi glabāta

Otras tādas nav

Dabīga

Apbrīnojama

Sintija Brasova, Rēveļu pamatskola, 8. kl.

Valoda

Bez valodas nebūtu nekā,
bez valodas mēs būtu mēmi.

Ar valodu sākas pilnīgi viss.

Sākas pirmie vārdi,
pirmā mīlestība.

Bez valodas mūsu nebūtu,
nebūtu šo smaidu,
šo atmiņu un sapņu.

Kā mēs sadraudzētos, iemīlētos?

Nekā...

Tas būtu tukšums.

Tā būtu traģēdija!

Līva Ostrovskā, Litenes pamatskola, 7.kl.

Rudens

Tad, kad beidzas vasariņa,
Sākas aukstie rudens vēji,
Sākas koku lapu dejas
Un vēl klātu lietutiņi.

Ak, rudenīti, rudenīti,
Kāpēc atnesi mums lietutiņu,
Kāpēc atnesi mums aukstos vējus,
Kāpēc atnesi mums raibās lapas.

Lapas sārtas, sārtiņās
Dzeltenās un sarkanās.
Lapas raibu, raibiņās
Straujos vējos šūpotās.

Ilze Lapiņa, Rēveļu pamatskola, 7.kl.

Dzērvenīte

Dzērvenīte mazā, skaistā,
Dzērvenīte mana mazā,
Lieku traukā to kā nieku,
Lieku mutē to ar prieku.

Tu tik salda mutē kūsti,
Tu tik maiga, tu tik sārta.
Nākamgad es atkal iešu
Lasīt jaunās dzērvenītes.

Dzērvenīšu laiks jau klāt,
Eju atkal lasīt tās.
Atkal redzu tevi mazā,
Mana mazā dzērvenīt.